Lietas arhīva Nr. K73-0534-20/16
ECLI:LV:ZRT:2020:0528.11370053119.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2020.gada 28.maijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesnese Inga Zālīte,
piedaloties prokuroriem Diānai Morevai, Jānim Duberim un Sanitai Hščanovičai,
aizstāvim Rūdolfam Zeseram,
atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta apsūdzēts /pers. D/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. D/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 22.oktobra lēmumu lietā Nr.3-12/-0742 par /pers. E/ pagaidu aizsardzību pret vardarbību, piemēroti pagaidu aizsardzības līdzekļi pret vardarbību, nosakot, ka /pers. D/ ir pienākums atstāt mājokli /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E/, un aizliegts atgriezties un uzturēties tajā, kā arī aizliegts atrasties mājokli, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E//adrese//adrese/, tuvāk par 50 metriem. Ar lēmumu /pers. D/ brīdināts, ka policija veiks lēmuma izpildes kontroli un, ja lēmums netiks pildīts labprātīgi, viņš būs atbildīgs saskaņā ar Krimināllikumu.

2018.gada 23.oktobrī /pers. D/ ar savu parakstu apliecinājis, ka ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 22.oktobra lēmumu par pagaidu aizsardzību iepazinies un viņam izskaidrotas lēmuma nepildīšanas sekas.

2019.gada 13.septembrī /pers. D/, ļaunprātīgi nepildot Zemgales rajona tiesas lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktos ierobežojumus, ieradās /pers. E/ dzīvesvietā /adrese/, un tur uzturējās līdz 2019.gada 21.septembrim, kad notikuma vietā ieradās policijas darbinieks un viņu aizturēja.

Ar šādām darbībām /pers. D/ pārkāpa viņam noteiktos aizliegumus – atgriezties un uzturēties mājoklī /adrese/ un atrasties tam tuvāk par 5 metriem un izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Šādos apstākļos /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] /pers. D/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību.

Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 22.oktobra lēmumu lietā Nr. 3-12/-0742 par /pers. E/ pagaidu aizsardzību pret vardarbību, piemēroti pagaidu aizsardzības līdzekļi pret vardarbību, nosakot, ka /pers. D/ ir pienākums atstāt mājokli, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E/ – /adrese/, un aizliegts atgriezties un uzturēties tajā, kā arī aizliegts atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E//adrese//adrese/, tuvāk par 50 metriem, kā arī noteikts aizliegums jebkādā veidā sazināties ar /pers. E/.

2018.gada 23.oktobrī /pers. D/ ar savu parakstu apliecinājis, ka ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 22.oktobra lēmumu par pagaidu aizsardzību iepazinies un viņam izskaidrotas lēmuma nepildīšanas sekas.

2019.gada 11.oktobrī pa dienu /pers. D/, ļaunprātīgi nepildot Zemgales rajona tiesas lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktos ierobežojumus, ieradās /pers. E/ dzīvesvietā /adrese/, iegāja tajā, kura atradās līdz 2019.gada 11.oktobra apmēram plkst.15.00, tā pārkāpjot noteikto aizliegumu atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E//adrese//adrese/, tuvāk par 50 metriem.

Šādos apstākļos /pers. D/ izdarīja Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[3] Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmā daļa noteic, ka krimināllietu par mazāk smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu tiesa var iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās, ja apsūdzētais atkārtoti bez attaisnojoša iemesla neierodas uz tiesas sēdi.

[3.1] Apsūdzētais neattaisnoti neieradās uz tiesas sēdi 2019.gada 19.decembrī, par neierašanās iemesliem nepaziņoja; pieņemts lēmums par apsūdzētā piespiedu atvešanu uz nākamo tiesas sēdi 2020.gada 12.februārī *(lietas 3.sējuma 9.-11.lapa)*. 2020.gada 12.februārī apsūdzētais /pers. D/ telefoniski tiesu informēja, ka uz tiesas sēdi neieradīsies slimības dēļ. Darba nespējas lapu iesniegšot vēlāk *(lietas 3.sējuma 19.lapa)*. Tiesa apsūdzētā neierašanos atzina par attaisnojošu. Uz 2020.gada 9.marta tiesas sēdi apsūdzētais /pers. D/ atkal neieradās, sazinājās ar tiesu un informēja, ka uz tiesas sēdi neieradīsies darba dēļ. Par tiesas sēdi esot zinājis, taču šobrīd svarīgāk esot nopelnīt naudu. Norādījis, ka piekrīt, ka lietu izskata bez viņa klātbūtnes, uzrakstīšot e-pastā iesniegumu, kurā apliecinās, ka lūdz izskatīt lietu bez viņa klātbūtne; apsūdzētā neierašanās uz tiesas sēdi atzīta par neattaisnojošu un pieņemts lēmums par apsūdzētā piespiedu atvešanu uz nākamo tiesas sēdi *(lietas 3.sējuma 40.,44.-45.lapa)*. Uz 2020.gada 18.maija tiesas sēdi apsūdzētais neieradās, par neierašanās iemesliem tiesu neinformēja; apsūdzētā piespiedu atvešana nav varēta izpildīt, jo apsūdzētais netika sastapts dzīvesvietā *(lietas 3.sējuma 63. un 76.lapa)*.

[3.2] Ievērojot minēto, to, ka apsūdzētais visas reizes ir bijis informēts par lietas iztiesāšanas vietu un laiku, viņam par tiesas sēdēm ir paziņots atbilstoši Kriminālprocesa likuma 330.pantam un tiesai ir pārliecība par pienācīgu paziņošanu, taču uz tiesas sēdēm apsūdzētais nav ieradies un tiesa, izvērtējot apstākļus, kas saistīti ar apsūdzētā neierašanos uz tiesas sēdēm, atzinusi, ka ir notikusi apsūdzētā neierašanās uz tiesu bez attaisnojoša iemesla atkārtoti *(sk. Tiesu prakse Kriminālprocesa likuma 464. un 465.panta piemērošanā. Augstākā tiesa, 2017.gads, pieejams www.at.gov.lv)*, lietas izskatīšanā piedalās aizstāvis, uzskatāms, ka iespējams lietu iztiesāt bez apsūdzētā piedalīšanās tiesas sēdē.

[4] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 124.panta otrajai daļai kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība.

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 1.panta pirmo daļu pie krimināltbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, tas ir, kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi Krimināllikumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

[6] Krimināllikuma 168.[1] pantā norādīto noziedzīgo nodarījumu var izdarīt ar aktīvām darbībām, kas vērstas uz tiesas nolēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikto ierobežojumu pārkāpšanu un šo noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai speciālais subjekts, proti, 14 gadu vecumu sasniegusi pieskaitāma persona, kurai ar tiesas nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteikti konkrēti ierobežojumi. Savukārt šī noziedzīgā nodarījuma subjektīvo pusi raksturo tas, ka to var izdarīt tikai ar tiešu nodomu, tātad – vainīgais zina, ka ir spēkā stājies tiesas nolēmums un nevēlas ievērot tajā noteiktos ierobežojumus, apzinās savas darbības un vēlas konkrēti rīkoties. Konkrētā noziedzīgā nodarījuma objekts ir ar tiesas nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību aizsargātās personas likumīgās intereses un tiesības. Vienlaikus nodarījums apdraud arī jurisdikcijas intereses, jo Krimināllikuma 168.[1] pantā atbildība paredzēta ar tiesas nolēmuma nepildīšanu, kas ir šī noziedzīgā nodarījuma papildus tiešais objekts *(sk. U.Krastiņš., V.Liholaja. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa. -Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 447.-449.lpp., Zemgales apgabaltiesas 2016.gada 5.janvāra spriedumu krimināllietā Nr.11370008815 un Nolēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nepildīšana. dr.iur. A.Judins, Jurista vārds, oktobris 2015/nr.41 (893))*. Noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, un nodarījums ir pabeigts ar tiesas nolēmumā minēto aizliegumu ļaunprātīgas pārkāpšanas brīdi.

[7] Izvērtējot pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128., 129., 130.pantam, tiesa secina, ka apsūdzētā vainīgums viņam celtajā apsūdzībā ir apstiprinājies un tas ir pierādīts.

[7.1] Lietas materiālos esošais Zemgales rajona tiesas 2018.gada 22.oktobra lēmums pierāda, ka ir piemēroti pagaidu aizsardzības līdzekļi pret vardarbību, nosakot apsūdzētajam /pers. D/ šādus ierobežojumus: noteikts aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo/pers.E/ - /adrese/, tuvāk par 50 metriem; noteikts aizliegums /pers. D/ jebkurā veidā sazināties ar /pers. E/ *(lietas 1.sējuma 6.-8, 11.-13.lapa, 2.sējuma 4.-6.lapa).*

[7.2] Apsūdzētais ar savu parakstu ir apliecinājis, ka ir iepazinies ar šo lēmumu un viņam ir saprotamas tā neizpildīšanas tiesiskās sekas *(lietas 1.sējuma 6.-8.lapa, 2.sējuma 4.-6.lapa).*

[7.3] Apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības tiesas izmeklēšanā tika nolasītas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu. 2019.gada 22 septembrī kā aizturētais apsūdzētais /pers. D/ liecinājis, ka 2019.gada 13.septembrī ap plkst.15.00 atbraucis no Rīgas pie savas mātes /pers. D/ un /pers. E/, kuri dzīvo /adrese /. No 2019.gada 13.septembra līdz 20.septembrim visu laiku dzīvojis pie savas mātes /pers. D/ /adrese/, jo bija domājis, ka nošķiršana starp viņu un /pers. E/ vairs nav spēkā, proti, bija domājis, ka tiesas lēmumam ir beidzies termiņš. Tāpēc arī braucis pie mātes un /pers. E/. Kopā visi lietojuši alkoholu. 2019.gada 20.septembrī /pers. D/ izsauca policiju, jo viņam ar /pers. E/ izcēlās konflikts. Tika aizturēts un nogādāts Aizkraukles policijā. Par 2018.gada 22.oktobra tiesas lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību attiecībā uz /pers. E/ zinājis, ar šo lēmumu bija iepazinies, iepazīstināja policijas darbinieki. Neesot iedomājies noskaidrot par lēmuma spēkā esamību. 2019.gada 22.septembrī kā aizdomās turētais /pers. D/ liecinājis, ka savu vainu atzīst pilnībā un nožēlo izdarīto *(lietas 1.sējuma 16.,18.lapa).*

[7.4] Par noziedzīgo nodarījumu 2019.gada 21.septembrī /pers. D/ 2019.gada 11.oktobrī liecinājis, ka savu vainu neatzīst, jo viņu esot iegāzuši /pers. E/ un /pers. D/. Abi paziņojuši, ka /pers. E/ esot izņēmis iesniegumu pret viņu par to, ka viņš nevar tuvoties /pers. E/ dzīvesvietai un tur uzturēties. Domājis, ka tiesas lēmums vairs nedarbojas. Uztur liecības, kuras sniedza kā aizturētais un aizdomās turētais *(lietas 1.sējuma 28.-29.lapa).*

[7.5] Par noziedzīgo nodarījumu 2019.gada 11.oktobrī apsūdzētais /pers. D/ 2019.gada 23.oktobrī liecinājis, ka savu vainu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo *(lietas 2.sējuma 14., 23.lapa).*

[7.6] Lieciniece /pers. D/ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 110.panta trešās daļās 2.punktu atteicās liecināt, jo apsūdzētais ir viņas dēls. Liecinieces /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības tika nolasītas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punktam. 2019.gada 21.septembrī lieciniece /pers. D/ savā iesniegumā liecinājusi, ka viņas dēls /pers. D/ 2019.gada 13.septembrī atbrauca pie viņas un /pers. E/ un nebrauca prom. Vakaros dēls kopā ar /pers. E/ lietoja alkoholu. Starp /pers. D/ un /pers. E/ izcēlās konflikts, abi lamājās viens uz otru un kāvās. /pers. D/ sita /pers. E/. Lieciniece vēlas, lai /pers. D/ pamet viņas dzīvesvietu /adrese/ *(lietas 1.sējuma 4.lapa).*

[7.7] Liecinieks /pers. E/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka /pers. D/ pārkāpa noteikto aizliegumu atrasties mājoklī, kurā dzīvo liecinieks - /adrese/. Apsūdzētais /pers. D/ atbraucis ciemos pie savas mātes /adrese/. Bija alkohola reibumā, uzbruka lieciniekam. Policiju izsaukusi /pers. D/. Apsūdzētais /pers. D/ mājā esot atradies ar liecinieka atļauju. Visi kopā lietojuši alkoholu. Liecinieks esot uzrakstījis policijā iesniegumu, lai atceļ pagaidu aizsardzību, bet neatceroties, kad tas bija, vai to rakstīja pirms 2019.gada 21.septembra un 11.oktobra, vai pēc. Varētu būt, ka pēc šiem notikumiem rakstīja. Par to esot teicis arī apsūdzētajam /pers. D/. Policijas darbiniece teikusi, ka jāiesniedz pieteikums tiesā, bet to nav darījis.

[7.8] Liecinieks E.Kauliņš tiesas izmeklēšanā liecināja, ka izsaukumā pie /pers. D/ 2018.gada 11.oktobrī devies kopā ar S.Fjodorovu. Saņēmis zvanu no inspektora V.Bešmenova, ka uz prokuratūru jānogādā /pers. D/ un jāpārbauda viņa dzīvesvieta /adrese/ Iebraucot /adrese/, māte norādīja, ka mājā atrodas /pers. D/, viņš tika aizturēts, ievietots dienesta transportlīdzeklī. Dzīvoklī atradusies tikai māte. Vai vēl kāds bija, to neatceroties. Neatceroties, vai māte un /pers. D/ bija reibuma stāvoklī.

[7.9] Lieciniece S.Fjodorova liecināja, ka 2019.gada 20.septembrī tika saņemta informācija, ka /adrese/ mātei ir konflikts ar dēlu, kurš ir alkohola reibumā. Adresē sastapuši /pers. D/, kura norādīja uz dēlu /pers. D/, kurš nedrīkstēja atrasties šajā adresē. Tika noskaidrots, ka /pers. D/ ir uzvedies agresīvi pret /pers. E/. /pers. D/ paskaidroja, ka visi trīs lietojuši alkoholu. /pers. D/ bija stiprā alkohola reibumā. /pers. D/ teica, ka ir tiesas lēmums par nošķiršanu. /pers. D/ centies apgalvot, ka nezinājis, ka lēmums nav atcelts. /pers. D/ tika nogādāts policijas iecirknī Aizkrauklē Bērzu ielā 3. Otrā reize, kad bijusi šajā adresē, bija 2019.gada 11.oktobrī, kad kopā ar E.Kauliņu saņēmuši informāciju, lai nogādā uz Aizkraukles policijas iecirkni /pers. D/. /pers. D/ teica, ka atbraucis ciemos pie mātes, bija paslēpies skapī.

[8] Lietā nav strīda par to, ka apsūdzētais ir noziedzīga nodarījuma subjekts, jo pats apsūdzētais savās liecībās norādījis, ka viņam ir zināmi Zemgales rajona tiesas 2018.gada 22.oktobra lēmumu noteiktie pienākumi, aizliegumi, proti, lēmums vērsts pret apsūdzēto, un tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais ir pieskaitāms. Apsūdzētais savās liecībās nav apstrīdējis arī to, ka 2018.gada 13.septembrī ieradās norādītajā adresē un uzturējās tur līdz 21.septembrim, kā arī nav apstrīdējis, ka norādītajā adresē ieradās arī 2018.gada 11.oktobrī, taču norādīja, ka 2018.gada 13.septembrī esot ieradies /pers. E/ dzīvesvietā, domājot, ka lēmums vairs nav spēkā, jo /pers. D/ un /pers. E/ esot viņam par to paziņojuši. Savas faktiskās darbības apsūdzētais /pers. D/ atzīst. Apsūdzētais sniedzis notikumiem atbilstošu faktu izklāstu, notikumus apstiprina gan policijas darbinieku E.Kauliņa un S.Fjodorovas liecības, gan liecinieku /pers. E/ un /pers. D/ liecības. Liecības nav pretrunīgas savstarpēji un nav pretrunīgas ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

[8.1] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētā sniegtā liecība par to, ka /pers. E/ un /pers. D/ viņam esot paziņojuši, ka tiesas lēmums vairs nav spēkā, neapstiprinājās, jo liecinieks /pers. E/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka šādu paziņojumu apsūdzētajam /pers. D/, iespējams, esot pateicis pēc noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas šajā lietā. Savukārt lieciniece /pers. D/ pirmstiesas izmeklēšanā par šādu faktu nav liecinājusi. Tiesai nav pamata neticēt liecinieku /pers. E/ un /pers. D/ sniegtajām liecībām, līdz ar to apsūdzētajam nebija nekāda iemesla domāt, ka tiesas lēmums vairs nav spēkā un /pers. E/ dzīvesvietā drīkst atrasties. Par to, ka šāda paziņojuma no /pers. D/ un /pers. E/ puses nebija noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā, liecina arī apsūdzētā rīcība 2018.gada 11.oktobrī, proti, paslēpšanās skapī, no kā izriet, ka apsūdzētais apzinājās, ka pārkāpj tiesas lēmumu.

[8.2] No liecinieka /pers. E/ sniegtajām liecībām tiesas izmeklēšanā izriet, ka viņš apsūdzētajam esot atļāvis uzturēties savā dzīvesvietā.

Kā jau tiesa norādīja, tad šī noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir formāls, tāpēc nav nepieciešams konstatēt apsūdzētā darbību sekas, jo noziedzīgais nodarījums ir pabeigts mirklī, kad apsūdzētais atradās tuvāk /pers. E/ dzīvesvietai par 50 metriem un sazinājās ar /pers. E/.

Savukārt vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību raksturu, to, vai viņa rīcība ir ļaunprātīga, norādāms, ka /pers. E/ ir tiesības uz neaizskaramību, tiesībām dzīvot drošā vidē un nebūt pakļautam vardarbības riskam *(sk. dr.iur. A.Judins. No lēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nepildīšana. Jurista vārds. Oktobris 2015/nr.41 (893))*. Ļaunprātību Krimināllikuma 168.[1] panta izpratnē raksturo personas tīšas, apzinātas darbības, kas vērstas uz ar tiesas nolēmumu uzlikto aizliegumu tīšu, neattaisnojamu pārkāpšanu. Nav nepieciešams konstatēt vairāk kā vienu šādu prettiesisku darbību un nav nepieciešams šādu darbību sistemātiskums *(sk. Zemgales apgabaltiesas 2016.gada 5.janvāra spriedumu krimināllietā Nr.11370008815),* un tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais apzināti, zinot, ka viņam ir pienākums ievērot nolēmumu, to tīši pārkāpis. Lietā esošie pierādījumi pierāda, un tiesai nav šaubu, ka apsūdzētais noziedzīgos nodarījumus izdarījis ar tiešu nodomu, jo apsūdzētais zināja ar tiesas nolēmumu noteiktos ierobežojumus, apzinājās, ka pārkāpj tos. Par to liecina arī apsūdzētā darbības, proti, kā izriet no liecinieku S.Fjodorovas un E.Kauliņa sniegtajām liecībām tiesas izmeklēšanā, 2018.gada 11.oktobrī apsūdzētais no policijas slēpās skapī, kas pierāda to, ka apsūdzētais apzinājās, ka neievēro ar tiesas lēmumu uzliktos pienākumus un /pers. E/ dzīvesvietā atrasties nedrīkst. Pat saņemot /pers. E/ atļauju atrasties /pers. E/ dzīvesvietā, apsūdzētais nebija tiesīgs neievērot Zemgales rajona tiesas 2018.gada 22.oktobra lēmumu. Lietā ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 22.oktobra lēmumu ir pierādīts, ka apsūdzētais nedrīkstēja atrasties tuvāk par 50 m mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. E/, kā arī jebkurā veidā sazināties ar /pers. E/, tas apsūdzētajam bija zināms.

No minētā izriet, ka /pers. E/ (personas, pret kuru noteikta pagaidu aizsardzība pret vardarbību) atļauja apsūdzētajam /pers. D/ (personai, kurai noteikti aizliegumi) neievērot tiesas noteiktos aizliegumus, nekādā ziņā nav krimināltatbildības pēc Krimināllikuma 168.[1]panta izslēdzošs apstāklis.

[9] Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, novērtējusi pierādījumus kā pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, noskaidrojusi apsūdzētā darbības, nodomu, ņemot vērā, ka apsūdzētais ir noziedzīgā nodarījuma subjekts, atzīst, ka tiesas izmeklēšanā tika izslēgts jebkādas šaubas par apsūdzētā vainu un ir konstatējams, ka apsūdzētais izdarījis Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu. Tiesa konstatē, ka noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīmes sakrīt ar konkrētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmēm, kas paredzētas Krimināllikumā, tāpēc ir pamats atzīt, ka ir izdarīts noziedzīgs nodarījums un tas ir pareizi kvalificēts. Noziedzīgā nodarījuma faktiskās pazīme ir atspoguļotas apsūdzībā un tiesas par pierādītu atzītā noziedzīgā nodarījuma aprakstā.

[10] Atzīstot apsūdzētā vainīgumu par pierādītu, noziedzīgo nodarījumu kvalifikāciju par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms par divu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 168.[1]panta.

[10.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmo daļu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kādu to noteic Krimināllikuma 168.[1]panta sankcija, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus. Krimināllikuma 46.panta otrā daļa paredz, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šī panta trešo daļu tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Tāpat tiesa ņem vērā, ka sodam jābūt tādam, lai tas atbilstu Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā norādītajam soda mērķim.

[10.2] Pārbaudot apsūdzētā /pers. D/ raksturojošos datus, tiesa konstatēja, ka apsūdzētais /pers. D/ uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi agrāk ir bijis vienu reizi tiesāts - ar Aizkraukles rajona prokuratūras prokurora 2019.gada 30.janvāra priekšrakstu par sodu notiesāts pēc Krimināllikuma 168.[1]panta ar piespiedu darbu uz 45 stundām. Ar Vidzemes rajona tiesas 2019.gada 30.maija lēmumu piespiedu darbs ir aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz piecām dienām. Sods ir izciests. Sodāmība saskaņā ar Krimināllikuma 63.panta noteikumiem nav dzēsta *(lietas 1.sējuma 23.lapa, 2.sējuma 17.-19.lapa)*. Lietas materiālos ir ziņas, ka apsūdzētais /pers. D/ strādā mežistrādē, līgumdarbos *(lietas 1.sējuma 28.lapa. 2.sējuma 23.lapa).*

[10.3] Atbilstoši Krimināllikuma 7.panta otrajai daļai izdarītie noziedzīgie nodarījumi klasificējami kā krimināpārkāpumi.

[10.4] Atbilstoši Krimināllikuma 47.panta nosacījumiem tiesa nekonstatē apstākļus, kas mīkstinātu apsūdzētā atbildību. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu apsūdzētā /pers. D/ atbildību pastiprina tas, ka izdarītie noziedzīgie nodarījumi saskaņā ar Krimināllikuma 27.pantu veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, jo noziedzīgie nodarījumi iztiesājamajā krimināllietā izdarīti nedzēstas sodāmības laikā.

[10.5] Krimināllikuma 168.[1]panta sankcija paredz sodu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

[10.6] Juridiskajā literatūrā un tiesu praksē nostiprināts soda individualizācijas princips, kas izriet no jau minētā Krimināllikuma 35. un 46.panta *(sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 1.jūlija Kopsapulces lēmums, pieejams http://www.at.gov.lv/lv)*.

[10.7] Ņemot vērā soda veida un apmēra ietekmējošos apstākļus, iepriekš minētos apsvērumus, tiesa par atbilstīgu un samērīgu, atbilstošu soda mērķim, uzskata sodu piespiedu darba soda veidā. Soda veida izvēlē tiesa ņem vērā arī pašas personas /pers. E/, pret kuru pagaidu aizsardzība pret vardarbību tika noteikta, rīcību, proti, /pers. E/ pieļāva apsūdzētā /pers. D/ atrašanos savā dzīvesvietā, kaut gan iesniegumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību atcelšanu tiesā nebija iesniedzis. Kaut arī apsūdzētajam /pers. D/ iepriekš piespriestais piespiedu darbs tika aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, tiesa atzīst par iespējamu apsūdzētajam /pers. D/ arī šoreiz piespriest sodu piespiedu darba veidā, kā to lūdza arī prokurore. Tiesas ieskatā šāds sods apsūdzētajam konkrētajā gadījumā par izdarītajiem krimināpārkāpumiem būs taisnīgs, atbilstīgs un samērīgs, atbilstošs soda mērķim un soda veida ietekmējošajiem apstākļiem.

Jāņem vērā, ka noteiktajam soda veidam jābūt ne tikai samērīgam, bet maksimāli jāatbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp),* un tiesas ieskatā, samērojot apsūdzētā un sabiedrības intereses, apsūdzēto sods piespiedu darbu veidā audzinās, savukārt sabiedrības interesēs ir apsūdzētā neizolēšana no tās. Tiesa ņem vērā, ka ir izdarīts krimināpārkāpums, vērsts pret ģimeni.

[10.8] Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka nav konstatēti apsūdzētā atbildību mīkstinošie apstākļi, taču ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis. Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam par Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu laikā no 2019.gada 13.septembra līdz 2019.gada 21.septembrim nosakāms sods piespiedu darba veidā uz 45 stundām, un par Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu 2019.gada 11.oktobrī – piespiedu darbs uz 50 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, galīgais sods apsūdzētajam /pers. D/ nosakāms - piespiedu darbs uz 60 stundām, piemērojot daļējas sodu saskaitīšanas principu, tā sasniedzot Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, turklāt minētā principa piemērošana ir labvēlīga notiesātajam.

[11] Saskaņā ar Krimināprocesa likuma 529.panta otro daļu un Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu apsūdzētajam nosakāms pienākums 10 darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas ierasties Valsts probācijas dienesta Vidzemes teritoriālās struktūrvienības Madonas nodaļā soda izciešanas uzsākšanai, pēc apsūdzētā deklarētās dzīvesvietas.

[12] Atbilstoši Krimināprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 1. un 4.punktam procesuālos izdevumus lietā veido samaksa aizstāvim R.Zeseram par sniegto juridisko palīdzību 260 EUR apmērā, jo Krimināprocesa likuma 83.panta trešā daļa paredz aizstāvja piedalīšanos kā obligātu

priekšnosacījumu, ja lieta tiek iztiesāta bez apsūdzētā piedalīšanās *(lietas 3.sējuma 15.,28.,48.,71.,79.lapa),* kā arī ceļa izdevumi lieciniecei S.Fjodorovai par ierašanos uz tiesu 11,08 EUR apmērā *(lietas 3.sējuma 37.lapa).* Minētie procesuālie izdevumi saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu piedzenami no apsūdzētā pilnā apmērā, jo tiesas izmeklēšanā nav konstatēti Kriminālprocesa likuma 85.pantā un 368.panta ceturtajā daļā paredzētie apstākļi, lai apsūdzēto no procesuālo izdevumu samaksas atbrīvotu. Tiesas izmeklēšanā nav konstatēts, ka apsūdzētais būtu maznodrošināts vai trūcīgs.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu apsūdzētajam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[13] Apsūdzētais /pers. D/ bijis aizturēts no 2019.gada 21.septembra plkts.00.05 līdz 2019.gada 22.septembra plkst.01.30 *(lietas 1.sējuma 14.lapa).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā ieskaitāms apsūdzētā /pers. D/ atrašanās laiks apcietinājumā, kas ir divas dienas, atzīstot, ka izciestas 16 piespiedu darba stundas, jo aizturēšanu līdz divdesmit četrām stundām tiesa ieskaita soda laikā, rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

[14] Lemjot jautājumu par drošības līdzekļu nepieciešamību apsūdzētajam /pers. D/, tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis apsūdzētajam /pers. D/ nav jāpiemēro.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464.panta pirmo daļu, 511., 512, 520., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

nosprieda

atzīt /pers. D/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā no 2019.gada 13.septembra līdz 2019.gada 21.septembrim un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 45 (četrdesmit piecām) stundām.

Atzīt /pers.D/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā 2019.gada 11.oktobrī un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 50 (piecdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, galīgo sodu /pers. D/ noteikt piespiedu darbu uz 60 (sešdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu soda laikā ieskaitīt /pers. D/ atrašanos apcietinājumā no 2019.gada 21.septembra līdz 2019.gada 22.septembrim, atzīstot, ka izciestas 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundas.

Drošības līdzekli /pers. D/ nepiemērot.

Noteikt /pers.D/ pienākumu 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas ierasties Valsts probācijas dienesta Vidzemes reģiona teritoriālās struktūrvienības Madonas nodaļā soda izciešanas uzsākšanai.

Piedzīt no /pers. D/ procesuālos izdevumus 260 EUR (divi simti sešdesmit *euro*), kas saistīti ar aizstāvja R.Zesera piedalīšanos kriminālprocesā pēc norīkojuma.

Piedzīt no /pers. D/ procesuālos izdevumus 11,08 EUR (vienpadsmit *euro* un 8 centi), kas saistīti ar liecinieces ierašanos uz tiesu.

Noteikt /pers.D/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par procesuālo izdevumu piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2020.gada 11.jūnijā.

Tiesnese I. Zālīte